

Dobrý večer pánové porotci. Je už sobota a právě skončilo hodnocení páteční Ženitby. Mám na Vás jedinnou otázku. Jak se Vám v Třešti líbilo?

Rudolf Felzmann

Ve městě Třešti se mi velice líbilo. Líbilo se mi i v širém okolí, ale nejvíce se mi líbilo na festivalu, protože se zde sjely zajímavé soubory. Mnohé kvalitní a inspirativní jsem viděl, je tady atmosféra, která na málokteré přehlídce vládne a vydrží celý týden.

Radvan Pácl

1. Jsem hrozně rád, že jsem poznal organizátory TDJ na čele s panem ředitelem Jiřím Cábou. Myslím si, že je zde taková potencionální síla, která i do budoucna může mnohé znamenat pro amatérské divadlo a pořádání těchto postupových přehlídek.

2. Myslím si, že jsem i rád, že jsem tady poznal divadelní soubor Karla Čapka a hlavně tu část, která si teprve osahává prkna, ale cítím v nich velmi příjemnou energii, která může být zárukou pro budoucí festival.

3. Dále jsem rád, že tady poznal v porotě kolegy, se kterými jsme si mohli během týdne povídat o divadle a to taky díky tomu, že zde byly zajímavé soubory.

Děkuji divákům, kteří přišli během festivalu.

Jiří Juráš

Mě se v Třešti nepřestalo líbit, protože tady bydlím. Myslím si, že ten festival pro mne byl méně zajímavý dramaturgicky než jsem čekal, nicméně měl jsem štěstí na kolegy v porotě a nakonec velká část představení, která přijela, mi dala něco, co by mě nenapadlo. A to já mám na divadle nejradši, vzhledem k tomu, že se ho taky pokouším dělat. S třeštským festivalem jsem byl naprosto spokojen. A doufám, že - i když už raději v jiné roli - se ho budu moci zúčastňovat i v příštích letech.

Na závěr nám dovolu představit tým lidí kteří pro Vás letos OKO chystali:

Redaktoři: Václav Dvořák – VD vad, Adam Štumar – Aštu, Dana Obrdlíková – dobr, Jiří Cába
Luděk Zabloudil – ELZA, Vladimír Přech, Miloš KAMI Kameník, Hana Koubová, Jan Morkus
Grafika: Jan Morkus

Fotografie: Jan Morkus, Martin Čáp, Dana Obrdlíková, Jitka Havlíčková

Dále spolupracovali: Jana Kodisová, a další

Tisk: Copystudio SKORI Jihlava

Vše o tdj 2009 (bohatou fotogalerii, všechna čísla zpravodaje OKO) najdete na:

www.meks.cora.cz

kompletní fotogalerie na: **<http://mekstrest.rajce.idnes.cz/>**



MĚSTO
TŘEŠŤ



MINISTERSTVO
KULTURY

Kraj Vysočina



KOOL Trading spol. s r. o., Třešť
Návrh a realizace technologií pro kamerapřímý
www.kool.cz



LEONOTA
COOP
SPOTŘEBNÍ DRUŽSTVO
V TŘEŠTI



OKO POSLEDNÍ OKO DEVÁTÉ 21. 3. 2009

Vážení přátelé divadla, dnes končí 48. ročník Třeštského divadelního jara a Vám se dostává do ruky poslední číslo OKA. 13 sněženek v našem divadelním květináči značí, že od pátku 13. 3. jste mohli shlédnout i stejný počet amatérských divadel. Průměrná návštěvnost se oproti loňskému ročníku zvýšila na 144 diváků, což svědčí o stále přízni, kterou divadlu věnujete a já Vám za ni srdečně děkuji. Mé poděkování dále patří souborům, odborné porotě, sponzorům, třeštským divadelníkům – „poskokům“, celému týmu „OKA“, pracovníkům MěKS Třešť a všem, kteří zajišťovali bezproblémový chod Třeštského divadelního jara 2009.

Na 49. ročník TDJ srdečně zve a zároveň se těší Jiří Cába

Pátek 20. března – předposlední den letošního TDJ.

V tento den ve 12.44 k nám přišlo astronomické jaro. I když to za okny tak nevypadá, máme tedy jaro kompletní. Třeštské divadelní jaro skončí opravdu na jaře. Hrál se dopoledne v 10.00. Tedy mělo se hrát. Začalo se téměř o půl hodiny později, protože se čekalo, až dorazí třídy žáků ze ZŠ. Děti z MŠ byly trochu nedočkavé, ale nakonec to vydržely.

Představil se domácí soubor Karla Čapka – Divadlo mladých. Hned po ránu nastalo veliké zděšení, protože představitel prince Lukáš Krupil ráno odejel, jako řádný student, do školy a na představení zapomněl. Mobily pomohly zachránit situaci a po SMS se Lukáš vrátil tak, že bez problémů stihl začátek.

Uvítání souboru se ujala Regina Hinková. I místní soubor bylo nutno přivítat. Přípitek se tentokrát prováděl ovocnou šťávou (šlo přeci o mládež). Ředitel MěKS to nestihl, se souborem se přivítal později. Organizační záležitosti nebylo nutno vysvětlovat. Před začátkem představení soubor přivítala a pamětní krychli předala Jana Kadlecová. Současně požádala děti, aby byly potichu, aby se kamarádům dobře hrálo. Mám-li být upřímný, měl jsem obavy ze složení diváků. Děti z MŠ a sedmáci. Kupodivu vše proběhlo velmi dobře. Dole na mně nezbylo místo, pohádku jsem proto sledoval z galerie. Počítal jsem s tím, že budu špatně slyšet, ale ti mladí herci mě přesvědčili o opaku. Žádné kuňkání, žádné šumlování. Oni mluvili opravdu divadelně. Po představení jsem vyzpovídal diváky i paní učitelky. Dětem, i těm větším, se pohádka líbila, a učitelky prakticky neměly připomínky.

Regina Hinková poděkovala za představení a představila porotu. „Vykopávač“ byl pan režisér Rudolf Felzmann. Porota se potutelně usmívala, což mohlo znamenat ledasco. Pan režisér pak vysvětlil, proč jsou tři porotci, zdůraznil otázky amatérského divadla a připomněl, že i oni byli mladí a začínali svoje první divadelní krůčky. Dále sdělil, že pro děti je velký nedostatek textů. Souboru pak řekl, že Divadlo mladých nemohou posuzovat jako děti, ale jako dospělé herce. Základem většiny pohádek je vítězství dobra nad zlem a naučení. V této pohádce toto autorovi vlastně chybí. Napětí v souboru už v té chvíli bylo hodně veliké. Pan Felzmann pak souboru řekl, že přes všechny zmatky v textu dal hře logiku a dětem i trochu naučení. Přes všechny nedostatky textu hru dokonale zvládli a je nutno poděkovat i režisérce paní Janě Kodysové. Porota ocenila dobrou hereckou mluvu, což je velký dar i do života. Paní režisérka odvedla veliký kus práce. Soubor má tak „zaděláno“ na dobré divadlo. Ocenili i dobrou znalost textu a zvládnutí



techniky, kde začíná skutečné herectví. Dále porota ocenila i zpěvy a kultivovanost na jevišti. Jako soubor jsou velmi sympatičtí a porota by je ráda viděla i s lepším textem. Porota znovu několikrát poděkovala režisérce za její práci.

Režisérka poděkovala porotě i souboru. Současně informovala, že soubor si hru vybral sám. Občas to byla dřina je naučit mluvit, ale je ráda, že se to vše zúročilo. Milí divadelní příznivci, v tu chvíli jsem byl hrdý na to, že jsem i já dlouholetým členem DS Karla Čapka. Lepší reklamu třeštskému divadlu a Třešti nikdo v tu chvíli udělat nemohl. Gratulujeme!

Vážení divadelní přátelé. Až budete číst tyto řádky, bude 48. ročníku TDJ zbývat pár hodin času. Věřím, že jste byli i letos spokojeni a že divadlu zachováte svou přízeň. Přejme si, aby i po připravovaných změnách v třeštské kultuře divadlo žilo dál plným životem.

VD vad (Václav Dvořák velmi aktivní důchodce – to aby bylo jasno).

PRACHATICKÁ ŽENITBA

Je pátek navečer a do KD přijíždí Šumavský ochotnický spolek - ŠOS z Prachatic. Uvítání souboru se ujal Honza Pytlík – prodělal tak přímo křest ohněm. Spolu s Janou Kadlecovou přivítal před představením diváky a zvládl dobře představit i porotu souboru na téměř nočním rozborovém semináři.

Šumavský ochotnický spolek je amatérské divadlo s dlouholetou tradicí. Při bližším zkoumání nám nešlo, že jeho činnost je nám velmi blízká. Vznikl ve 20. letech minulého století, působil pod Městským kulturním střediskem, zaregistroval se jako občanské sdružení. Spolek se podílí na organizování kulturních akcí v Prachaticích a v jejich okolí. Jsou to zejména jarní Pálení čarodějnic, Slavnosti Zlaté stezky konané vždy na počátku léta nebo Čertovský rej. Divadelní spolek má, dalo by se říci, stálou scénu. Za podpory vedení Města a Kulturních a informačních služeb města Prachatic mají herci k dispozici městské divadlo a to nejen na představení, ale také na zkoušky. V Prachaticích se každoročně koná tradiční přehlídka amatérského divadla O štít města Prachatic, kde ŠOS nejen vystupuje, ale také pomáhá s jeho organizací. Pravidelné účasti na přehlídkách (např. Divadelní Třebíč, Jiráskův Hronov, FEMAD Poděbrady) svědčí o tom, že je souborem velmi zkušeným a kvalitním.

Do Třeště letos přivezl Gogolovu Ženitbu v inscenačním překladu Jaromíra Hrušky, v jehož úpravě a režii jsme mohli představení zhlédnout. Je zároveň režisérem a hudebním dramaturgem. Porota hodnotila představení jako velice zajímavé a inspirativní. Přestože pohledy poroty jsou rozdílné, považuje jej za velmi zajímavý a povedený tvůrčí čin, kterým soubor rozbořil mnohé konvence. Obrazový metaforický až groteskní svět se tu prolíná s realistickým a je tu jasná snaha o vzájemnou rovnováhu. Škoda jen, že v závěru je více konců. Diváci znají většinou „klasického“ Gogola, a tak se ptali – Kde je motiv, který Podkolatova žene do ženění? Chce se oženit opravdu nebo ne? Kdo to byl ten duch? Proč se ten „příhrátý“ Žvanikin chce vlastně ženit? Teda, já jsem se několikrát pěkně lekl! J. Juráš sám říká, že by si diváci na konci zasloužili jiné leknutí než na začátku. „Snažil jsem se pojmenovat jak co na mě působilo. Nenašlo se mi v Gogolovi něco takového hledat. Určitě na vaše představení ještě půjdu, jestli ho někde potkám.“ Diváci odcházeli spokojeni, měli o čem přemýšlet. V závěru hodnocení zaznělo, že jsme viděli

naprosto jasně směřované představení s vysokou úrovní hereckých výkonů a vzájemnou spoluprací ve sjednoceném stylu. Režisér dobře pracuje s barvami a výborně se zvukovou kulisou. Velice přesně to funguje, ale na konci se trochu ztrácí. Pro herce je hraní náročné, musí nejen přesně hrát, ale ještě se musí trefit do hudby. Bylo to inspirativní představení, za které porota upřímně poděkovala. A co soubor? Nemá potřebu se k hodnocení vyjádřit? (Ticho.) „Řekněte alespoň 3 slova.“ „Moc vám děkujeme.“ A my za předvedené představení i hodnocení taky.

dobr

